

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2025r.

sprawy **K.B.**

skazanego za czyn z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 marca 2024r., sygn. akt II

AKa 5/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 października 2023r., sygn. akt XVI K 186/23

postanowił:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W pierwszym zarzucie postawiono zarzut naruszenia art. 284§1 k.k., które miało polegać na uznaniu, że oskarżony K.B. dokonał przywłaszczenia mienia w postaci pojazdów, w sytuacji gdy pojazdy są we władaniu P.J., na co wskazywał oskarżony przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach.

Takie sformułowanie zarzutu, dodatkowo interpretowane przez pryzmat treści uzasadnienia kasacji, nakazuje uznać, że intencją skarżącego było wskazanie na dokonanie błędnych ustaleń faktycznych. Rzecz jednak w tym, że zarzut taki nie mógł być postawiony w postępowaniu kasacyjnym – art. 523§1 k.p.k.

W drugim punkcie skarżący wskazał na naruszenie art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 41 k.p.k. poprzez wydanie wyroku przez Sąd, który ze względu na sposób wyłonienia nie spełniał warunku niezależności i bezstronności, co doprowadziło do wydania wyroku w składzie nienależycie obsadzonym, gdyż nie spełniał standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Kart Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Zarzut ten w istocie wskazuje na zaistnienie w sprawie bezzwzględnej przesłanki odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k.

W tym aspekcie, niezależnie od przywołanego w uzasadnieniu nadzwyczajnego środka odwoławczego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, wskazać należy na wydane na kanwie poruszonej problematyki orzecznictwo Sądu Najwyższego. Przede wszystkim zaś przywołać należy uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, a konkretnie jej tezę 2, w której stwierdzono, że: *„brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”*.

Z powyższej uchwały nie wynika zatem, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po dniu 17 stycznia 2018r. nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem był nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Sytuacja taka wymaga przeprowadzenia testu bezstronności, bowiem jedynie on może dostarczyć przekonujących argumentów za przyjęciem, że wskazany w zarzucie sędzia nie powinien brać udziału w omawianej sprawie ze względu na wątpliwości co do jego bezstronności.

Spośród Sędziów orzekających w sprawie II Aka 5/24 jedynie sędzia X.Y. został powołany na urząd Sędziego Sądu Apelacyjnego w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r., poz. 3).

Skarżący nie przywołał jednak żadnych argumentów, które wzbudziłyby wątpliwości co do bezstronności i niezależności tego Sędziego, zaś Sąd Najwyższy, analizując przebieg kariery zawodowej sędziego X.Y. ustalony na podstawie dostępnych materiałów (w tym uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia [...] 2021r.), nie dostrzegł takich okoliczności, które można by uznać za rzutujące na ocenę jego bezstronności w niniejszej sprawie.

Co istotne, okoliczności te stanowiły już przedmiot badania przez Sąd Najwyższy w sprawie IV KK 49/24. Przeprowadzenie stosownego testu nie doprowadziło wówczas do przyjęcia, że istnieją wątpliwości co do instytucjonalnej bezstronności wymienionego Sędziego. Aktualnie brak jest jakichkolwiek powodów aby przyjąć, że ocena dokonana dla potrzeb niniejszej sprawy mogłaby być odmienna.

Dodać wypada jedynie, że postawy moralne osób decydujących się na udział w procesie nominacyjnym prowadzonym przez organ o takim charakterze jak tzw. Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana po 2018r., nie mieszczą się w kategorii zachodzenia bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

W kontekście powyższych rozważań należało dojść do przekonania, że w sprawie nie doszło do uchybienia o randze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k.

To z kolei skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[WB]

[a.ł]